

wakkere luitenant der huzaren reeds terug in Antwerpen, om er zijne rooverstaak te hernemen. Den 20ⁿ October klom hij, met sleependen sabel, den trap op der Borze, om in de Schilders-Kamer te zien, wat daar nog kon worden mede genomen. Onze Dekens smeekten hunnen Franschen kunstmakker geene tafereelen meer te ontvoeren; maar Barbier eischte toch nog hun beste gewrocht, het portret van Quinten Matsijs, door dien meester zelven geschilderd. Hoe pijnlijk de ontvreemding van dit puikstuk onzen kunstenaars ook viel, zij dorsten er zich niet tegen verzetten; maar, toen de trotsche huzaar ook de hand legde op den eerbiedwaardigen dekenstoel des Oppermeesters Peter Pauwel Rubens, toen betwistten zij hem daartoe het recht en Barbier mocht dit meubel niet medevoeren, dan tegen het volgende ontvangstbewijs:

« Moi Barbier, commissaire, nommé par les représentans du Peuple près les armées du Nord, Sambre et Meuse, pour l'extraction en pays conquis des objets de science et d'art, ait fait enlever à l'Académie d'Anvers, un fauteuil sur lequel Rubens peignait, pour le transporter au museum à Paris.

Fait à Anvers le vingt neuf Vendémiaire 3e année républicaine.

*Barbier
commissaire. »*

Voor het oplichten van schilderijen maakte de gevollmachtigde kunstschatroover zulke plichtplegingen niet. Enkel op zijne willekeurige bevelen ontvoerde men nog, uit de hoofdkerk: de Hemelvaart van Maria door Rubens, den Val der Engelen door Frans Floris, het laatste Oordeel door Jacob de Backer, en de Discipelen van Emmaüs door Marc Antonio Garibaldi; uit de kerk der Minderbroeders: Christus aan het Kruis, de Kroning van Maria, en eene kleine Kruisafdoening,